

Woordvoering Jasper Been (DAG)

Betreffende: **Concept PVA “werkstress en Werkdrukvermindering RUG”**

Budget: -

Recht: **discussie**

Dankuwel voorzitter,

Uit verontrustend onderzoek van FNV en VAWO blijkt dat 7 van de 10 personeelsleden aan universiteiten een werkdruk ervaart die door hen wordt omschreven als hoog tot zeer hoog. Verder blijkt dat 60 procent van de ondervraagden lichamelijke klachten heeft gehad door een te hoge werkdruk. Het wordt nog schrijnender wanneer blijkt dat maar liefst 90 procent van deze groep toen gewoon is blijven doorwerken.

De FNV en VAWO zijn duidelijk over de oorzaken van deze problemen die mensenlevens kunnen verwoesten en die kwaliteit van onderwijs en onderzoek zo schaden. Publicatiedruk, flexibele contracten en een enorme stijging van het aantal studenten zijn volgens hen de oorzaak. Uit onderzoek van Trouw blijkt dat alleen al door het publicatieregime, 25% van de wetenschappers burn-out verschijnselen vertoont. Ook blijkt uit de jaarverslagen van de RUG dat in de afgelopen 15 jaar het aantal studenten aan de RUG met 10000 is toegenomen terwijl het totaal aantal UD'ers, UHD'ers en Hoogleraren is afgenomen. Times Higher Education stelt niet voor niets dat de RUG inmiddels het aller slechtste student/staff ratio van Nederland heeft.

Voorzitter de conclusie is voor DAG duidelijk: Torenhoge werkdruk is de onvermijdelijke uitkomst van de universiteit als diploma- en publicatiefabriek. In dit stuk, de Aanpak Werkstress en Werkdrukvermindering lezen we echter dat het bestuur er alles aan doet om te ontkennen dat zij het zijn die de problemen veroorzaken. Volgens het bestuur moeten werkstress en werkdruk vooral lokaal en individueel aangepakt worden. Hierom organiseert de universiteit al een tijdje Zumba en mindfulness cursussen en moeten medewerkers een toolbox gaan ontwikkelen om zelf de problemen aan te pakken. Hiermee laat de RUG wederom zien dat zij een fabriek is. Werknemers met torenhoge werkdruk zijn haperende machines die de output van de diploma en publicatiefabriek verlagen. Nergens in dit stuk wordt publicatiedruk, of de flexibilisering, of de student/staff ratio genoemd: het is de schuld van de individuele werknemer zelf.

Voorzitter, het college verschuilt zich achter Den Haag en de ambities van individuele werknemers. Maar daar kan zij bij deze raad toch niet mee weggelaten worden. Hoeveel prestigeprojecten over enterpeneurship en onnodige decanen moeten hier nog passeren omdat zij om financiering verlegen zitten? Het gevolg van werkdruk is voor een belangrijk deel het gevolg van slechte keuzes hier in Groningen.

Voorzitter, willen we het werkdruk probleem oplossen dan moeten wij hier erkennen dat er een einde moet komen aan de cultuur van wantrouwen aan de RUG. Beoordelingen van wetenschappers moeten minder gaan over kwantiteit en meer over kwaliteit. Het bestuur moet minder geld investeren in prestigeprojecten en meer docenten met meer vaste contracten inhuren. Maar een eerste stap is dat het bestuur moet ophouden om individuele werknemers de schuld in de schoenen te schuiven voor de werkdruk die zij ervaren. Het bestuur moet erkennen dat deze problemen op centraal niveau worden veroorzaakt en dus ook op centraal niveau moeten worden opgelost. Pas dan zal een plan van aanpak enige waarde hebben.